SRI LANKA Stamp Bulletin No. 54

Special Issue

CROWN AND THRONE

1977. 01. 18

Philatelic Bureau,

Posts & Telecommunications Department,

Sri Lanka.

The Ministry of Posts and
Telecommunications,
Duke Street,
Colombo 1,
Sri Lanka (Ceylon),
1977.01.18.

THE history of Sri Lanka goes back to the 6th century B.C. when the elements of civilization were introduced to the country by the Indo-Aryans of North India. Simultaneously with this Indo-Aryan colonization number of chieftains established themselves in the coastal areas of the Island, and they were known as PARUMAKAS. There is no consensus of opinion as to from which part of India the early settlers came. There is evidence to show that they came both from north-western and north-eastern parts of India. Professor S. Paranavitana is of the opinion that they came from north-western India and that the eponymous hero of the Sinhalese, king Vijaya may have been one of them.

The Chronicles, the DIPAVAMSA and MAHAVAMSA give an authentic and continuous account of the Island's past after the reign of King Devanampiyatissa who was a contemporary of Asoka. In the form of government which existed in pre-Mayurya time the symbol of authority of each chieftain was the yasti (batton). The strongest of these chieftains was called MAHAPARUMAKA and he probably exercised his authority from Anuradhapura which was founded by king Pandukabhaya (circa 4th century B.C.). The MAHAVAMSA gives a detailed account of the

ABHISEKA ceremony of king Devanampiyatissa which was done according to the rights and rituals which prevailed in the Mayurya court at that time.

The assumption of kingship by a new sovereign was celebrated by a ceremony attended in great pomp and splendour. The ceremony of accession to kingship called the ABHISEKA, i.e. the consecration of the king, was alternatively called the MOLIMANGALA or the "feast of consecration". Vivid descriptions of the accession ceremonies of certain ancient kings in Sri Lanka are provided in the Pali commentaries and the chronicles. All kings of ancient Sri Lanka up to the last king of Kandy duly went through the ceremony of accession or consecration.

Required for the consecration were the royal ornaments, the white parasol, the crown and the throne. The ceremony was held in an assembly hall especially prepared for the occasion. The latter literature, THUPAVAMSA and PUJAVALIYA, list sixty-four items as comprising the royal insignia.

The throne of the king was frequently described as a lion seat (Siṁhasana) since the lion was considered the symbol of royal power. Sometimes the seat of the king or the throne was erected in the form of a crouching lion. A specimen of a 12th century throne of stone actually fashioned in the form of a lion is preserved among the remains of the ancient audience hall of king Nissankamalla (1187–1196 A.D.) at Polonnaruwa.

The Crown also finds frequent mention in the chronicles. The King always wore a Crown set

with precious jewels when he sat on the throne. Three terms viz. Makuta, Kirita and Moli occur in the MAHAVAMSA to denote the crown. It is stated in the CULAVAMSA that king Kassapa II (650–659 A.D.) did not wear the crown after defeating the usurper Dathopatissa because the royal insignia were in the possession of the latter. Further the crown is mentioned in connection with the Cola invasions which took place in the 11th century. Among the treasures captured by the Colas, there was also the royal crown. The term moli, i.e. the tiara, is mentioned in the description of the coronation of King Parakrama Bahu I (1153–1186 A.D.). It is said that immediately after his second consecration he entered the capital in a procession wearing on his head the tiara. In the THUPAVAMSA (13th century) five kinds of crowns viz. SIDDHA (the celestial), MINI (the jewel) SINHA (the lion), VYAGHRA (the tiger) and the RUVAN (the golden) are mentioned.

The above items of the ancient regalia of Sri Lanka mentioned in the chronicles and literature have not come down to us. The only item of regalia which we possess today are the regalia of the last kings of Kandy. Of these the crown, throne and foot-stool are depicted in the two stamps issued by the Ministry of Posts and Telecommunications on this occasion.

The Crown that is depicted in the stamp is an eight-cornered, gold crown. It is referred to as ATA-MULUTOPPIYA and has been worn by King Sri Vijaya Raja Siṁha in 1737 and his successors, namely, Kirti Sri Raja Siṁha (1747–1780 A.D.), Rajadhi Raja Siṁha (1780–1798 A.D.) and Sri Vikrama Raja Siṁha (1798–1815 A.D.).

The dome of the crown is of gold sheeting with elaborate floral ornament. It is studded with rubies, emeralds and sapphire precious stones. At the centre is the MALGAHA or Royal flower-tree (leaves appear to be stylised Bo-leaves).

THRONE AND FOOT STOOL which are depicted in the stamp are a gift to king Vimala Dharma Suriya II in 1693 by the Dutch Governor of Ceylon, Thomas van Rhee and were used by his successors, the last Kandyan king to use the throne and foot stool being Sri Vikrama Raja Simha.

The throne has been designed in the pattern of royal chairs used in France and is in its basic style Baroque of Louis XIV (1690–1700 A.D.). However it is distinctly eastern in its carvings and decoration. Its frame is of jak wood and covered entirely with gold sheeting. It is set with amethysts and cut crystal. The two arms carry two figures of lions suggesting the lion symbol of the Sinhala race. Acanthus foliage ornament fills the inside of the back of the throne except for the symbol of the sun and two seated female figures. The throne behind is of silver and towards the top is a large embossed half moon.

The people of Sri Lanka are justly proud that these symbols of the ancient heritage are now preserved in the National Museum in Colombo as invaluable examples of Cultural property which depict the rich heritage of mankind not only of Sri Lanka but also of the whole world.

(By courtesy of the Department of Archaeology—Sri Lanka).

TECHNICAL DETAILS

Date of Issue ..	1977. 01. 18.
Denominations ..	Re. 1/- and Rs. 2/-.
Designer ..	R. B. Mawilmada.
Colours ..	Black, Cyan, Magenta and Yellow.
Format ..	Vertical.
Size ..	37 mm. × 32 mm.
Printers ..	Toppan Printing Co., Ltd., Japan.
Printing Process ..	Offset.
Sheet composition ..	100 stamps per sheet.
Paper ..	One side coated paper suitable for postage stamps 104·7 g.s.m.
Gum ..	Special adhesive suitable for tropical climate.

Official First Day Covers

The Philatelic Bureau will provide a specially designed First Day Cover and a Special Postmark.

Terms of Sale

Overseas orders for the supply of the new stamps and first day covers should be addressed with full particulars to the Director, Philatelic Bureau, 4th Floor, Ceylinco House, Colombo 1, Sri Lanka (Ceylon), and should be accompanied by Mail Transfer, International Money Order or Bank Draft payable to the Director, Philatelic Bureau.

DEPT. OF GOVT. PRINTING, SRI LANKA (CEYLON)

ශ්‍රී ලංකා

இலங்கை

විශේෂ මුද්දර නිකුත් කිරීම
விசேட வெளியீடு

මුද්දර නිවේදන අංක
முத்திரைச் செய்தித்தாள் இல. } 54

ඔටුන්න සහ සිංහාසනය
கிரீடம், சிம்மாசனம்

1977. 01. 18

මුද්දර කාර්යාංශය
முத்திரைப் பணியகம்

තැපැල් සහ විදුලි සංදේශ දෙපාර්තමේන්තුව
அஞ்சல் தொலைத்தொடர்புத் திணைக்களம்

මුද්දර නිවේදන අංක 54

තැපැල් සහ විදුලි සංදේශ
අමාත්‍යාංශය,
ආදිපාද වීදිය,
කොළඹ 1.
1977.01.18.

ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසය උතුරු ඉන්දියාවේ ඉන්දු ආර්යයන් විසින් මෙරට ශිෂ්ඨාචාරයේ ආරම්භයට මුල පිරූ ක්‍රිස්තු පූර්ව 6 වැනි සියවස තෙක් ඈත අතීතයට දිවයයි. මෙම ඉන්දු ආර්ය ජනපද පිහිටුවීම හා සමගාමීවම ඇතැම් ජන ප්‍රධානීන් විසින් මුහුදුබඩ පෙදෙස්වල සිය ආධිපත්‍යය තහවුරු කරගන්නා ලදුව ඔව්හු පරුමක යන නමින් හඳුන්වනු ලැබූහ. ශ්‍රී ලංකාවේ ආදි පදිංචිකරුවන් පැමිණියේ ඉන්දියාවේ කුමන ප්‍රදේශයෙන් ද යන්න ගැන ඒකමතිව අදහසක් පළකර නොමැත. ඉන්දියාවේ වයඹ හා ඊසාන යන දෙපසින්ම ඔවුන් මෙරටට සංක්‍රමණය වූ බවට සාක්ෂි තිබේ. ඔවුන් මෙරටට පැමිණියේ ඉන්දියාවේ වයඹ පෙදෙසින් බවත් සිංහල ජාතිය සංකේතවත් කරන වීරවරයා වන විජය රජතුමා ද ඉන් කෙනෙකු වන්නට ඇති බවත් මහාචාර්ය සෙනරත් පරණවිතාන මහතාගේ මතයයි.

අශෝක රජතුමාගේ සමකාලීනයෙකු වූ දේවානම් පියතිස්ස රජුගේ රාජ්‍යපදප්‍රාප්තියෙන් අනතුරුව මෙම දිවයිනේ අතීතය ගැන කෙරෙන සත්‍යවූත් අඛණ්ඩ වූත් විස්තරයක් දීපවංශය හා මහාවංශය යන වංශ කථාවල එයි. මෞර්ය යුගයට පෙරාතුව පැවැති රාෂ්ට්‍ර පාලනයේදී ඒ ඒ ජනප්‍රධානයාගේ ආධිපත්‍ය සංකේතය වූයේ යෂ්ටියයි. මෙම ප්‍රධානයන් අතුරෙන් ඉතාම බලසම්පන්න තැනැත්තා

මහා පරුමක නමින් හැඳින්වුන අතර ක්‍රිස්තු පූර්ව 4 වැනි සියවසෙහි දී පමණ පණ්ඩුකාභය රජතුමා විසින් පිහිටුවන ලද අනුරාධපුර නගරයේ සිට ඔහු විසින් සිය ආධිපත්‍යය මෙහෙයවන්නට ඇත. දේවානම්පියතිස්ස රජතුමාගේ අභිෂේක මංගල්‍යය ගැන විස්තරයක් මහාවංශයෙහි එයි. මෙම අභිෂේක මංගල්‍යය පවත්වන ලද්දේ එවකට මෞර්‍ය රාජ සභාවේ පැවැති චාරිත්‍ර විධි වලට අනුකූලවය.

අළුතෙන් කෙනෙකුගේ රාජ්‍යපදප්‍රාප්තියට පත්වීම ඉමහත් උත්සවශ්‍රීයෙන් සිදු කරනු ලැබීය. රාජ්‍යපද ප්‍රාප්තිය අභිෂේක නැතහොත් මෞලි මංගල යනුවෙන් හැඳින් විණ. ශ්‍රී ලංකාවේ ඇතැම් පැරණි රජවරුන්ගේ රාජපදප්‍රාප්ති පිළිබඳ නොයෙකුත් විස්තර පාළි අටුවාවල දක්නට ඇත. මහනුවර අන්තිම රජතුමා දක්වා වූ පුරාණ ශ්‍රී ලංකාවේ සැම රජ කෙනෙක්ම විධි වූ පරිදි රාජ්‍යපදප්‍රාප්ති නැතහොත් අභිෂේක උත්සවය පැවැත් වූහ.

රාජාභිෂේකය සඳහා රාජාභරණ, ධවල ඡත්‍රය, ඔටුන්න හා සිංහාසනය ද අවශ්‍ය විය. මෙම උත්සවය ඒ සඳහාම විශේෂයෙන් පිළියෙල කරන ලද මණ්ඩපයක දී සිදු කරන ලදී. වර්ග හැට හතරකින් සමන්විත රාජ්‍ය කකුධ භාණ්ඩ ලැයිස්තුවක් ථූපවංශය හා පූජාවලිය යන පසු සාහිත්‍ය කෘතිවල සඳහන් වේ.

සිංහයා රාජාධිපත්‍යයේ සංකේතය වශයෙන් සලකනු ලැබූයෙන් රජුගේ ආසනය හැමවිටම සිංහාසනය වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබීය. ඇතැම්විට රජුගේ ආසනය නැතහොත් සිංහාසනය නැඹුරුව සිටින සිංහයෙකුගේ ස්වරූපයෙන් නිර්මානය කර ඇත. සිංහයෙකුගේ හැඩය සිටින සේ 12 වැනි සියවසේ ගලෙන් නෙළන ලද සිංහා සනයක් පොළොන්නරුවේ (ක්‍රි.ව. 1187-1196) නිස්සංක මල්ල රජුගේ පුරාණ මඟුල් මඩුවේ තටබුන් අතර දක්නා ලැබේ.

කිරීටය ගැන ද වංශ කථාවල බොහෝ විට සඳහන් වේ. රජතුමා සිංහාසනාරූඪව සිටින සෑමවිටම අගනා මැණික් ඔබ්බන ලද ඔටුන්නක් පැළැන්දේය. ඔටුන්න හැඳින්වීම සඳහා මහාවංශයෙහි මකුට, කිරීට හා මෝලි යන වචන තුන භාවිත කර ඇත. බලෙන් රාජ්‍යය පැහැරගෙන සිටි දඨෝපතිස්ස විසින් රාජ්‍ය කකුධභාණ්ඩ සතු කරගෙන තිබුනෙන් ඔහු පරාජයට පත්කිරීමෙන් පසුව (650–659) II කාශ්‍යප රජතුමා ඔටුන්න නොපැළඳි බව චූලවංශයේ සඳහන් වෙයි. 2 වැනි සියවසේ පැවැති චෝල ආක්‍රමණය පිළිබඳ විස්තරවල ඔටුන්න ගැන ද සඳහන් කර ඇත. චෝලයන් විසින් පැහැරගන්නා ලද වස්තු සම්භාරය අතර රාජකීය ඔටුන්න ද විය. I පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගේ (1153–1186) මෞලි මංගල්‍යය සම්බන්ධයෙන් කෙරෙන විස්තරයේ මෝලි යන වචනය භාවිත කර තිබේ. එතුමා සිය දෙවැනි අභිෂේක මංගල්‍යය අවසන්වූ වහාම ඔටුනු පළන් හිසින් යුතුව මහ පෙරහරින් අග නුවරට සම්ප්‍රාප්ත වූ බව කියනු ලැබේ. ථූපවංශය (13 වැනි සියවස) සිද්ධ, මිණි, සිංහ, ව්‍යාඝ්‍ර හා රුවන් යනුවෙන් ඔටුනු වර්ග 5 ක් ගැන සඳහන් කරයි.

වංශ කථාවල හා සාහිත්‍ය කෘතිවල සඳහන් වන ශ්‍රී ලංකාවේ ඉහත සඳහන් පැරණි කකුධ භාණ්ඩ අප අතට පත්ව නොමැත. දැනට අප සතුව ඇත්තේ මහනුවර අන්තිම රජතුමාට අයත්ව තුබූ රාජභාණ්ඩ පමණකි. තැපැල් හා විදුලි සංදේශ අමාත්‍යාංශය විසින් මෙම අවස්ථාවේදී නිකුත් කර ඇති මුද්දර දෙකේ එම රාජ භාණ්ඩ අතුරෙන් ඔටුන්න, සිංහාසනය හා පා පුටුවද දක්වා ඇත.

මුද්දරයේ දැක්වෙන ඔටුන්න මුළු අටකින් යුක්ත වන අතර රනින් නිමවා ඇත. "අටමුළු තොප්පිය" නමින් හැඳින්වෙන මෙම ඔටුන්න 1737 දී ශ්‍රී විජය රාජසිංහ රජතුමා විසින් ද ඉන් අනතුරුව එතුමාගේ අනුප්‍රාප්තිකයන් වූ කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ (ක්‍රිස්තු වර්ෂ 1747–1780), රාජාධි රාජසිංහ (1780–1798), හා ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ (1798–1815) යන රජවරුන් විසින් ද පළඳිනු ලැබීය.

මෙම ඔටුන්නෙහි අර්ධ ගෝලාකාර කොටස මාලා කර්මයෙන් අලංකාර කරන ලද රන් තහඩු වලින් තනා පද්මරාග, මරකත, හා ඉඳුනිල් යන අගනා මැණික් වර්ග ඔබ්බා මධ්‍යයෙහි රාජකීය මල් ගස (එහි පත්‍ර බෝ පත්වල හැඩය ගෙන ඇත) කැටයම් කර තිබේ.

මුද්දරයෙහි දැක්වෙන සිංහාසනය හා පා පුටුවද ලංකාවේ ඕලන්ද ආණ්ඩුකාර ධුරය දැරූ තෝමස් වැන් රී වෙතින් 1693 දී II විමලධර්මසූරිය රජතුමාට ලැබුන ත්‍යාගයකි. රජතුමාගේ අනුප්‍රාප්තිකයන් විසින් ද භාවිත කරන ලද මෙම රාජ භාණ්ඩ අවසන් වරට පරිහරනය කරන ලද කන්ද උඩරට රජු වූයේ ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජතුමාය.

මෙම සිංහාසනය සැලසුම්කර ඇත්තේ ප්‍රංශයේ රාජකීය ආසනවල මෝස්තරය අනුවය. මූලික ශෛලිය XIV ලුවී රජු (ක්‍රි. ව. 1690–1700) සමයේ පරිදි ලියකම්න් නිමවා තිබේ. කෙසේ වුවද කැටයම් වැඩ හා සැරසිලි අතින් පැහැදිලිවම මෙහිදී පෙරදිග ශෛලිය අනුගමනය කර ඇත. රාමුව කොස් ලීයෙන් හා මුළුමනින්ම රන් තහඩුවලින් ආවරණය කර අමතේස්ත හා කපා ඔප මට්ටම් කරන ලද පළිඟු කැට අල්ලා අලංකාර කර තිබේ.

දෙපස ඇඳි දෙක කෙළවර සිංහල වර්ගයාගේ සංකේතය වන සිංහයා පිළිබිඹු කරන සිංහ රූප දෙකකි. සිංහාසනයේ පසු පස ඇන්දෙහි ඉදිරි පැත්තේ, සූර්යයා සංකේතව කරන රූපය හා වාඩිවී සිටින නාරි රූප දෙකද, හැර ඉතිරි කොටස කටු සහිත කොළ කැටයමින් අලංකාර කර ඇත. පිට පැත්ත රිදියෙන් වැඩ නිමකර ඇති අතර ඉහළ කොටස කැටයම් කළ විශාල අඩ සඳකින් යුක්ත වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ පමණක් නොව මුළු මහත් ලෝකයේම මිනිස් වර්ගයාගේ සරුසාර උරුමය පිළිබිඹු කරන, මිල නොකළහැකි සංස්කෘතික වස්තූන් වශයෙන් අපේ පැරණි උරුමය සංකේතවත් කරන මෙම භාණ්ඩ කොළඹ ජාතික කෞතුකාගාරයෙහි දැන් තැන්පත් කර තිබෙනු දැක්ම ශ්‍රී ලංකා වාසීන්ගේ ආඩම්බරයට හේතු වනු ඇත.

(ශ්‍රී ලංකා පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුවේ කාරුණික අනුග්‍රහයෙනි)

කාර්මික විස්තර

නිකුත් කරන දිනය	..	1977. 01. 18
වර්ග	..	රු. 1.00, රු. 2.00
සැළසුම්කරු	..	ආර්. බී. මාවිල්මඩ
වර්ණ	..	කළු, නිලට හුරු කොල, මැජෙන්ටා සහ කහ

හැඩය	..	සිරස්
ප්‍රමාණය	..	මි. මී. 37×32
මුද්‍රණකරුවෝ	..	සීමාසහිත ටොපැන් මුද්‍රණ සමාගම, ජපානය
මුද්‍රණක්‍රමය	..	අනුකෘත (ඕෆ්සෙට්)
පත් සැකැස්ම	..	මුද්දර 100 බැගින්
භාවිත කඩදසි	..	එක් පසෙක ආලේපිත තැපැල් මුද්දර සඳහා සුදුසු 104.7 ජීඇස්ඇම් කඩදසි
මැලියම්	..	සර්ම කලාපීය දේශගුණයට ගැලපෙන විශේෂ ඇලෙන සුළු මැලියම්

නිල මුල් දින කවර

නිල මුල්දින කවරයක් මුද්දර කාර්යාංශය මගින් නිකුත් කෙරෙන අතර එය විශේෂ අත්දින මුද්‍රාවකින් දින මුද්‍රා තැබීමට කටයුතු සළසා ඇත.

විකිණීමේ කොන්දේසි

මුද්දර සහ මුල්දින කවර සැපයීම සඳහා වූ ඇණවුම්, මුද්දර කාර්යාංශයේ අධ්‍යක්ෂට මාරු කළ හැකි ලෙස ලියන ලද තැපැල් ඇණවුම්, මුදල් ඇණවුම් හෝ චෙක්පත් සමඟ " කොළඹ 1, සෙලින්කෝ මන්දිරයේ, සිව්වැනි මහලේ, මුද්දර කාර්යාංශයේ අධ්‍යක්ෂ " යන ලිපිනයට සම්පූර්ණ විස්තර සහිතව එවිය යුතුය.

முத்திரைச் செய்தித்தாள் இல. 54

அஞ்சல் தொலைத்தொடர்பு அமைச்சு
டியூக் வீதி,
கொழும்பு 1,
1977. 01. 18

வட இந்தியாவைச் சேர்ந்த இந்து ஆரியர்கள் நாகரிகத்தை இந்நாட்டில் புகுத்திய காலமாகிய கி. மு. 6—ம் நூற்றாண்டிலிருந்து இலங்கையின் வரலாறு ஆரம்பமாகிறது. இந்து ஆரியர்கள் இந்நாட்டில் குடியேறியதும் பல பழங்குடித்தலைவர்கள் இத்தீவின் கரையோரப் பகுதிகளில் தங்களது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினர். அவர்கள் "பருமகாஸ்" என அழைக்கப்பட்டனர். இத்தீவில் ஆரம்பத்தில் வந்து குடியேறியவர்கள், இந்தியாவின் எப்பகுதியிலிருந்து வந்தவர்களென்பதில் அபிப்பிராயபேதம் காணப்படுகிறது. இந்தியாவின் வட மேற்குப் பகுதியிலிருந்தும் வடகிழக்குப் பகுதியிலிருந்தும் அவர்கள் வந்திருக்கக் கூடுமென்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. பேராசிரியர் எஸ். பரணவித்தான வடமேற்கு இந்தியாவிலிருந்தே அவர்கள் வந்தவர்களெனவும் சிங்களவர்களின் இனப் பெயர் முதல்வராகிய விஜயமன்னனும் அவர்களிலொருவராக இருந்திருக்கலாமெனக் கருதுகின்றார்.

[illegible]

வரலாற்று நூல்களாகிய தீபவம்சமும், மகாவம்சமும், அசோகன் இந்தியாவில் ஆட்சி செலுத்திய காலத்தில் இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த தேவநம்பியதீசன் காலத்தின் பின்னர் இத்தீவின் வரலாற்றின் தொடர்ச்சியாகவும், நம்பத்தக்க மாதிரியும் கூறுகின்றன. மௌரியர் காலத்துக்கு முன்னர் நிலவிவந்த ஆட்சியில் ஒவ்வொரு பழங்குடித் தலைவர்களின் அதிகாரத்தின் சின்னம் யஸ்தியா ரம்(கோல்). இப்பழங்குடித் தலைவர்களில் மிகவும் வலிமைவாய்ந்த பழங்குடித் தலைவர் மகா பெருமகன் என அழைக்கப்பட்டார். அவர் அநுராதபுரத்திலிருந்து தனது அதிகாரத்தைச் செலுத்தியிருத்தல் வேண்டும். அநுராதபுரம் பந்துகாபய மன்னனால் கி. மு. 4—ஆம் நூற்றாண்டில் தாபிக்கப்பட்டது. தேவநம்பியதீசனின் முடிசூட்டு வைபவத்தைப்பற்றி மகாவம்சம் விவரமாகக் கூறுகிறது. அக்காலத்தில் மயுரிய இராசதானியில் நடைமுறையிலிருந்துவந்த சடங்கு முறைப்படி முடிசூட்டல் நடைபெற்றது.

ஒரு புதிய மன்னன் அரசபதவியையேற்கும் வைபவம் மிகவும் கோலாகலமாக கொண்டாடப்பட்டுவந்தது. அரசபதவியை ஏற்கும் வைபவத்தை அபிசேக வைபவம் என அழைத்தனர். இதனை மொலிமங்கலை அல்லது கடமையேற்பு விழா எனவும் அழைத்தனர். இலங்கையின் சில பண்டைக்கால மன்னர்களின் முடிசூட்டுவிழாவை பாளி நூல்களும், வரலாற்று நூல்களும் மிகவும் தெளிவாக விவரித்துள்ளன. ஆதிகால மன்னர்கள் தொடக்கம் கண்டியை இறுதியாக ஆண்ட மன்னன் வரை சடங்குமுறை வைபவப்படியே அரசபதவியை யேற்றுள்ளனர்.

மன்னர்கள் அரசபதவியை யேற்கும் வைபவத்துக்குத் தேவையானவை அரசன் அணியும் ஆபரணங்கள், வெள்ளைக் கைக்குடை, கிரீடம், சிம்மாசனம் ஆகியனவாகும். இவ்வைபவத்துக்கென் விசேடமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் இவ்வைபவ நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். பிற்காலத்திய இலக்கியங்களாகிய தூபவம்சமும் புஜவலியவும் அரசனின் விருதுச் சின்னங்கள் அறுபத்திநான்கு விடயங்களை உள்ளடக்கின்றன என விவரிக்கின்றன.

அரச ஆதிக்கத்தின் சின்னமாகச் சிங்கம் கருதப்படுவதால் அரசனின் ஆசனம் சிங்கத்தின் ஆசனமென (சிம்மாசனம்) வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. சில சமயங்களில் அரசனின் ஆசனம் அல்லது சிம்மாசனம் பதுங்கிநிற்கும் சிங்கத்தின் வடிவமைப்பில் செய்யப்பட்டுள்ளன. பொலன்னறுவையிலுள்ள நிசங்கமல்ல மன்னனின் (கி. பி. 1187–1198) புராதன வர்வேற்பு மண்டபத்தின் சிதைவுகளிலிருந்து எடுத்து பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கும் பொருட்களில், சிங்கத்தைப் போன்று கல்லினால் செதுக்கப்பட்ட ஒரு 12–ம் நூற்றுண்டு சிம்மாசனமும் ஒன்றுகும்.

வரலாற்று நூல்களில் கிரீடத்தைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறப்படுகின்றது. அரசன் சிம்மாசனத்தில் இருக்கும்பொழுது விலைமதிப்பான கற்கள் பதித்த கிரீடத்தை எப்பொழுதும் அணிவார். மகாவம்சத்தில் கிரீடத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கு மகுத, கிரித, மௌலி என்ற மூன்று சொற்றொடர்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. 2–ம் காசப்பமன்னன் (கிபி 650–659) தகாதமுறையில் அரசைக் கைப்பற்றிய ததோபதிஸ்ஸவை தோற்கடித்த பின்னும் கிரீடத்தை அணியவில்லை. ஏனெனில் மன்னரின் சிறப்புரிமைச் சின்னங்கள் ததோபதிஸ்ஸவிடமே இருந்தன. மேலும், 11ம் நூற்றுண்டில் இடம்பெற்ற சோழர்களின் படையெடுப்பிலும் கிரீடத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. சோழர்களினுல் கைப்

பற்றப்பட்ட இரவியங்களில் அரச கிரீடமும் இருந்ததெனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. 1–ஆம் பராக்கிரமபாகு மன்னனின் (1153–1186) முடிசூட்டு விழாவை விவரிக்கும்பொழுது "மோலி" என்ற சொல் அதாவது முக்குவட்டுக் குவிமணிமுடி பாவிக்கப் படுகிறது. இரண்டாவது தடவையாக அரசபதவியை ஏற்றபின் உடனடியாகத் தலைநகருக்குள் பிரவேசிக்கும்பொழுது 1–ம் பராக்கிரமபாகு முக்குவட்டுக் குவிமணிமுடியை சிரசில் அணிந்திருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. தூபவம்சத்தில் (13–ம் நூற்றாண்டு) ஐந்துவகையான கிரீடங்களைப்பற்றிக் கூறப்படுகிறது. அவையாவன சித்த (தேவர்களின் கிரீடம்), மினி (விலை உயர்ந்த கற்கள் பதித்த கிரீடம்), சிங்க (சிங்கக் கிரீடம்), வியாக்ர (புலிக் கிரீடம்), றுவன் (தங்கக் கிரீடம்).

பண்டைக்காலத்தில் இலங்கையில் முடிசூட்டு விழாக்களில் உபயோகிக்கப்படும் அரசுரிமை சின்னங்களென வரலாற்று ஏடுகளிலும், இலக்கியங்களிலும் வர்ணிக்கப்படும் மேற்கூறப் பட்டுள்ள பொருட்கள் எம்மிடம் இன்று இல்லை. அரசுரிமைச் சின்னங்களென நாம் இன்று பேணிவைத்திருப்பவை கண்டிக் கால கண்டி அரசர்களினது அரசுரிமைச் சின்னங்களாகும். இவற்றில் கிரீடம், சிம்மாசனம், கால்மனை ஆகியன அஞ்சல் தொலைத் தொடர்பு அமைச்சினால் வழங்கப்படும் இரு முத்திரைகளைச் சித்திரிக்கின்றன.

முத்திரையில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள கிரீடம் எட்டு மூலைகளுள்ளதும், தங்கத்தால் செய்யப்பட்டதுமாகும். இதனை "அத்த-முழுதொப்பிய" எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இது 1737 ல் சிறி விஜயஇராசிங்க மன்னனாலும், அவனைத் தொடர்ந்து பதவி யேற்ற கீர்த்தி சிறி இராஜசிங்கன் (கி. பி. 1747–1780) இராசாதி இராசசிங்கன் (1780–1798), சிறி விக்ரம இராசசிங்கன் (1798–1815) மன்னர்களாலும் அணியப்பட்டது.

கிரீடத்தின் வெளிப்புறம் மிக அழகிய பூவேலைப்பாடுகள் அமைந்த தங்கத் தகட்டினால் செய்யப்பட்டது. கிரீடத்தில் விலைமதிப்புள்ள கற்களாகிய மரகதம், வைடூரியம், மாணிக்கம் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. கிரீடத்தின் நடுவில் ஒரு அரசகுடும்ப பூமரம் உள்ளது (இலைகள் அரசமர இலைகள் போன்றுள்ளன).

முத்திரையில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள சிம்மாசனமும் கால்மனையும் 1693 ல் 2–ம் விமலதர்மசூரிய மன்னனுக்கு இலங்கையில் ஒல்லாந்துத் தேசாதிபதியாக இருந்த தோமஸ்வான் றீ

அவர்களால் பரிசாக அளிக்கப்பட்டது. 2-ம் விமலதர்ம சூரியமன்னனுக்குப் பின்பு அரசபதவி பெற்றவர்களும் இச் சிம்மாசனத்தையும் கால் மணையையும் உபயோகித்தனர். இறுதியாக சிறிவிக்கிரம இராஜசிங்கன் இவைகளை உபயோகித்தான்.

பிரான்சு நாட்டில் பாவிக்கப்படும் அரசபரம்பரையினரின் கதிரைகள் போன்று வடிவமைப்பில் இச்சிம்மாசனம் செய்யப் பட்டுள்ளது. இச்சிம்மாசனத்தின் அடிப்படை அமைப்பு 14-ம் லூயி மன்னரின் (கி. பி. 1690–1700) சிம்மாசனத்தின் முன் அமைப்புப் போன்றதாகும். எனினும், அலங்காரிப்பிலும், சித்திர வேலையிலும் கீழைத்தேய முறை கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதனது அமைப்பு பலா மரத்தினால் செய்யப்பட்டு தங்கத் தகட்டினால் முழுதாக மூடிமறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்மீது செவ்வந்திக்கற்களும் பட்டைதீட்டப்பட்ட பளிங்குக் கற்களும் பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

சிம்மாசனத்தின் இரு கைச்சட்டங்களிலும் இரு சிங்கங்களின் உருவங்கள் உள்ளன. இது சிங்கள இனச் சின்னம் சிங்கத்தைக் குறிப்பிடுவதற்காகும். சிம்மாசனத்தின் பிற்பகுதியின் உட்பகுதியை முன்னிலைவடிவ இலைத்தொகுதிகள் சித்தரிக்கின்றன. இதனைவிட சூரியனின் சின்னமும், அமர்ந்திருக்கும் இரு பெண்களின் வடிவமும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. சிம்மாசனத்தின் பிற்பகுதி வெள்ளியினால் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்பகுதியில் பெரிய அரைச் சந்திரனின் வடிவமொன்று செதுக்கப் பட்டுள்ளது.

கொழும்பிலுள்ள நூதனசாலையில் இலங்கையின் பண்டைக் கால மரபினையும் கலாசாரத்தையும் எடுத்துக்காட்டும் சின்னங் களாக இவைகள் பேணப்பட்டுவருகின்றன. இவைகள் இலங்கை யில் மட்டுமல்ல உலகம் பூராவுமுள்ள மனித இனத்தின் பண்பாட்டின் சின்னங்களின் உதாரணங்களாகத் திகழ்கின்றன.

(இலங்கைத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் திணைக்களத்தினால் இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது.)

தொழினுட்ப விவரங்கள்

இனப்பெறுமதி .. ரூபா 1, ரூபா 2.
வடிவமைப்பாளர் .. ஆர். பி. மானிஸ்மட.
நிறங்கள் .. கறுப்பு, நீலம்சார்ந்த நிறம், மஞ்சள், ஒண்சிவப்புச் சாயம்.

வடிவமைப்பு .. செங்குத்தானது.

வழங்கும் திகதி .. 1977.01.18.

அளவு .. 37 மிமீ × 32 மிமீ.

அச்சாளர்கள் .. தொப்பன் பிறின்டிங் கொ. லிமிரெட், ஜப்பான்.

அச்சடிக்கும் முறை .. எதிர்ப்படிவு.

தாளமைப்பு .. தாளொன்றுக்கு 100 முத்திரைகள்.

தாள் .. அஞ்சல் முத்திரைகளுக்குத் தகுதியான ஒரு பக்கம் பூசப்பட்ட தாள் 104.7 ஜீஎஸ்எம்

பசை .. உஷ்ணவலயத்திற்கேற்ற விசேட பசை.

அலுவலக முதல் நாள் உறை

விசேடமாக வரையப்பட்ட முதல்நாள் உறையையும் ஒரு விசேட அஞ்சற் குறியையும் முத்திரைப் பணியகம் வழங்கும்.

விற்பனை நிபந்தனைகள்

புதிய முத்திரைகள், முதல்நாள் உறைகள் ஆகியவற்றை வழங்குவதற்கான கடல்கடந்த கட்டளைகள், முழு விபரங்களுடன் பணிப்பாளர், முத்திரைப் பணியகம், 4-வது மாடி, சிலிங்கோ மாளிகை, கொழும்பு 1 என முகவரியிடப்பட்டு அனுப்பப்படல் வேண்டும். இத்துடன் முத்திரைப் பணிப்பாளருக்குச் செலுத்தற்பாலதான தபால் கட்டளை, சர்வதேச காசுக்கட்டளை அல்லது காசோலை இணைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව